ŠOLA V NARAVI V SLIKI IN BESEDI

VTISI IZ ŠOLE V NARAVI, 7. RAZRED

V šolo v naravi smo se odpravili v ponedeljek, 24. oktobra. Čeprav je bila vožnja dolga in naporna, smo po petih urah vožnje prispeli v Gorenje Radence. Z ravnateljico smo na začetku opravili kratki sestanek ter se namestili v sobe. Po kosilu smo se odpravili na travnik ob gozdu, kjer se je vse skupaj zelo vleklo, saj se nam je dejavnost zdela dolgočasna, druga skupina pa je med tem šla na kolesarjenje.

Naslednje jutro je bilo deževno, a kljub temu smo se odpravili na dejavnosti. Po zajtrku so nam učitelji doma ocenili sobe, nato smo se odpravili na lokostrelstvo in prvo pomoč. Zaradi dežja nam je popoldne odpadel pohod, namesto tega pa smo šli plezat. Medtem je druga skupina pekla belokranjsko pogačo. Pri plezanju smo se vsi zelo zabavali, vendar je kot vedno vse skupaj hitro minilo.

V sredo dopoldne smo se odpravili na pohod do jame Kobiljače ter si po ogledu spekli hrenovke. Pohod je bil dolg 12 kilometrov in nas je kar izmučil, vendar se nam je energija zelo hitro vrnila. Po kosilu smo se odpravili kolesarit na 15 kilometrov dolgo pot, ki je bila veliko manj naporna kot smo pričakovali. Med potjo smo se ustavili še na mejnem mostu med Slovenijo in Hrvaško. Zvečer so lahko učenci šli prostovoljno v eno izmed učilnic, kjer je bila živa kača, o kateri so

se najprej pogovorili, nato pa so si jo najpogumnejši lahko dali okoli vratu. Ker pa kače niso vsem pri srcu, smo lahko ostali bili zunaj in igrali odbojko.

Četrtkovo jutro ni bilo popolno, saj smo bili vsi zelo zaspani in brez energije, sploh pa smo še zadnje delčke energije izgubili, ko smo izvedeli, da gremo najprej raziskovat prst in steljo ter bomo morali preučevati zemljo. To je bilo precej dolgočasno in boljše volje smo postali šele med postavljanjem šotorov za preživetje v naravi. Ko smo to končali, smo se odpravili v dom na kosilo, saj smo po kosilu imeli že naslednje dejavnosti in to je za našo skupino bila peka

belokranjske pogače. Tam smo se razdelili v 4 skupine in vsaka skupina je naredila svojo belokranjsko pogačo. Tamkajšnja učiteljica jih je dala peč, mi pa smo jih dobili po večerji, da smo jih lahko poskusili. Bile so zelo okusne. Ker pa je bil četrtek, je to pomenilo, da je to zadnji večer in naša šola se je z drugo šolo pomerila v odbojki. Igra je bila zelo napeta, a na koncu smo vseeno zmagali mi.

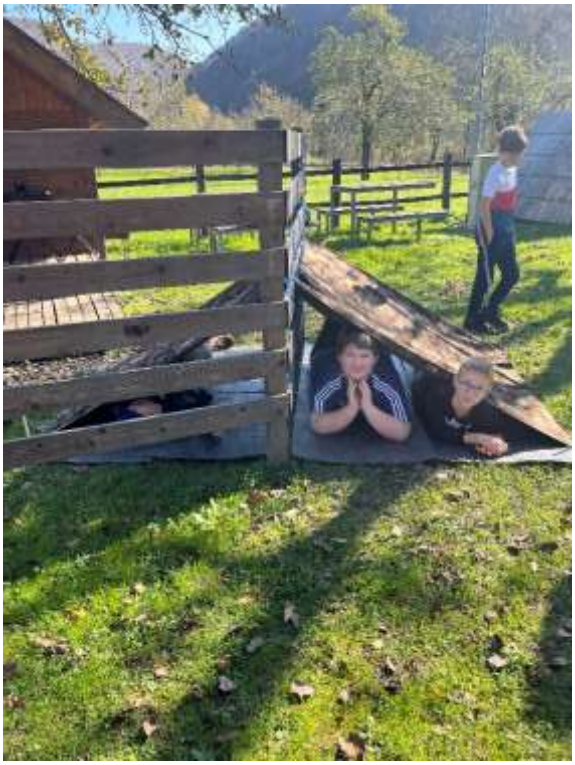

V petek zjutraj, ko smo se zbudili, smo najprej spakirali kovčke in jih odpeljali v avlo, nato pa se pripravili na dejavnosti. Najprej smo imeli orientacijski tek, pri katerem smo tavali po vasi in reševali uganke. Ko smo se vsi vrnili, smo šli v učilnico, kjer smo spoznavali črnega močerila. Za konec pa smo si še izdelali mazilo za ustnice.

Čisto na koncu smo imeli z ravnateljico še zaključni zbor, da so se podelila priznanja. Naredili smo še skupinsko fotografijo, se poslovili in se z avtobusom odpeljali proti domu. Na poti smo

se ustavili še v Mariboru v Mc'Donaldsu in se potem odpravili do šole, kjer so nas že nestrpno čakali starši.

Letošnja šola v naravi je bila po svoje zanimiva in pestra ter včasih tudi naporna in dolgočasna. Pozitivno smo bili presenečeni nad hrano, ki je bila zelo dobra, nismo pa bili navdušeni nad čistočo sob ob prihodu v dom in wifijem, ki je delal le na nekaj mestih v celotnem domu.

Lucija Andrejek, Nena Časar

VTISI IZ ŠOLE V NARAVI , 8. RAZRED

Naši vtisi so raznoliki. Nekaterim učencem je bilo kar naporno, saj smo imeli dolge pohode, kolesarjenje, plezanje in ostale zanimive dejavnosti. V sobah nas je bilo več ali manj po šest, razen pri deklicah iz 8. razreda, kjer nas je bilo kar osem. Naše sobe so se zelo razlikovale od sob druge šole, ki so bile večje in so imele omare. Hrana je bila presenetljivo dobra. Spoznali pa smo veliko novih dejstev in zanimivosti drugih krajev oz. okolice. Zvečer pa smo imeli veliko časa za počitek, druženje in aktivnosti, predvsem za odbojko. Po do tja je bila naporna, tudi zaradi slabe ceste v zadnjem delu poti, saj smo komaj prišli z avtobusom do cilja. Najbolj pa nas je motil slab signal in slab wi-fi.

Kiara Šeruga, Alex Kovaž Hozjan, Aneja Bedič, Maja Lačen, Tina Bergles

VTISI IZ ŠOLE V NARAVI , 9. RAZRED

V času od 24.10. do 28.10. smo se učenci od 7. do 9. razreda odpravili v šolo v naravi v Radence ob Kolpi. V tem tednu smo imeli mnogo dejavnosti ter prigod.

Pot do tja je bila zanimiva, saj smo se zelo zabavali, zato je pet ur vožnje hitro minilo. Ko smo prišli tja, je na prvi pogled bilo vse v redu, ampak ko smo prišli v sobe, se je naše mnenje malce spremenilo (sobe smo si morali sami čistiti in očitno naši predhodniki svojega dela niso opravili ravno vzorno). Po prihodu smo imeli kosilo. Razdelili smo se v dve skupini: prva skupina 7. razred + deklice 9. razreda, 2 skupina učenci 8. razreda + deveti dečki.

Prvi dan se je prva skupina odpravila v gozd in imeli smo predstavitev življenja v gozdu. Med tem pa se je druga skupina odpravila kolesarit. Po opravljeni večerji pa smo vsak dan imeli prosti čas ter različne oblike druženja in športne dejavnosti, večinoma na zunanjem igrišču.

V torek nas je zmotil dež, zato smo imeli lokostrelstvo ter predstavitev prve pomoči. Ko je popoldne prva skupina imela plezanje, je v tem času druga skupina pekla belokranjsko pogačo.

V sredo smo imeli pohod do kraške jame, katero smo si tudi ogledali. Popoldne pa smo se člani prve skupine odpravili kolesarit do hrvaške meje, v tem času pa je druga skupina imela predstavitev življenja v gozdu.

V četrtek smo vsi imeli preživetje v naravi. Postavili smo si svoj šotor, nato pa smo imeli vsebino prst in steljo, v okviru katere smo spoznavali njihova tla. Popoldne je prva skupina imela peko belokranjske pogače, druga skupina pa plezanje.

Pa je že bil zadnji dan, ko smo imeli orientacijski pohod, predstavitev črnega močerila + kviz ter izdelavo lastnih label. Pa je že prišel čas kosilo in nato odhod domov, ki smo ga vsi bili zelo veseli. Ta teden smo ušpičili kar veliko vragolij, ki pa naj ostanejo naša skrivnost …

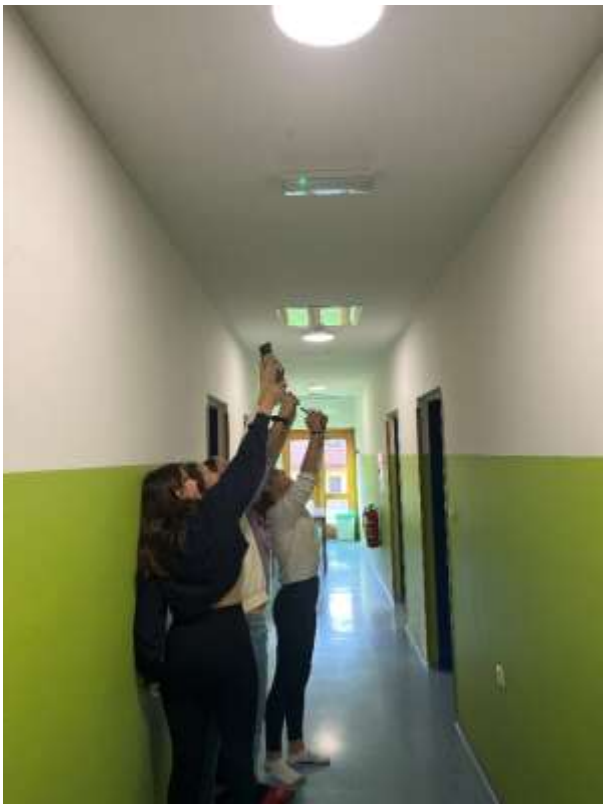

Najpogostejši stavek naše sobe pa je bil: »Ge ščen domov.«

Nina Bedič, Lea Gorza